

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ

Του Αρχιμ. Επιφανίου Οικονόμου

**Προϊσταμένου του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου
Βόλου προς την Α.Θ.Π. τον Οικουμενικόν Πατριάρχη**

κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ

Βόλος, 23/6/2023

Παναγιώτατε, Πάτερ και Δέσποτα,

Ημέρα χαρμόσυνη και ευφρόσυνη ανέτειλε σήμερα για την ενορία του Ιερού Μητροπολιτικού και Καθεδρικού μας Ναού. Το φως, το εκπληγάζον εκ του αειφόρου και τηλαυγούς Φαναρίου και της Βασιλίδος των πόλεων Κωνσταντινουπόλεως, έλαμψε διά του τιμίου προσώπου Σας και φώτισε τον τόπο και τις ψυχές μας, διεγείροντας αισθήματα ευγνωμοσύνης και δοξολογίας του ονόματος του Αγίου Θεού διά την μέγιστη ευεργεσία της ενταύθα παρουσία Σας.

Ο ιστορικός αυτός Ναός, το σύμβολο του Βόλου, που τιμάται επ' ονόματι του Αγίου των θαλασσών και Προστάτου των Ναυτικών μας Αγίου Νικολάου, Επισκόπου Μύρων της Λυκίας, του θαυματουργού, άνοιξε διάπλατα, απόψε, τις πύλες του διά να υποδεχθεί τον Πρωθιεράρχη της Ορθοδοξίας. Και μαζί του, οι Ιερείς, οι Ιεροψάλτες, οι Εκκλησιαστικοί Σύμβουλοι, οι ευτρεπίστριες, οι κατηχητές, οι εθελοντές και οι εθελόντριες του ποικίλου ενοριακού έργου ανοίξαμε τις θύρες της καρδιάς μας και, με αισθήματα βαθυτάτου σεβασμού, υϊκής αγάπης και εξαιρέτου τιμής, Σας υποδεχόμαστε εν μέσω ημών, τον Πατέρα του Γένους και θεματοφύλακα των ιερών παραδόσεων, των αρχών και των αξιών της αθάνατης Ρωμιοσύνης.

Ο Ιερός Μητροπολιτικός μας Ναός, κατά τον ένα περίπου αιώνα της νεότερης πολυκύμαντης ιστορίας του, υποδέχθηκε Βασιλείς, Πατριάρχες και Αρχιεπισκόπους, Προκαθημένους Ορθοδόξων, Αυτοκεφάλων Εκκλησιών. Ουδέποτε, όμως, αξιώθηκε τοιαύτης τιμής, να υποδέχεται τον Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης και Οικουμενικό Πατριάρχη. Διά τούτο, η ενταύθα ευλογητή επίσκεψή σας εγγράφεται ως

η πλέον χρυσή σελίδα της σύγχρονης ιστορίας του, που θα παραμείνει ανεξίτηλα χαραγμένη στην μνήμη και στην καρδιά μας.

Ο Μητροπολιτικός Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Βόλου αποτελεί, διαχρονικώς, το επίκεντρο της εκκλησιαστικής, εθνικής και κοινωνικής ζωής της επαρχίας μας. Θεμελιώθηκε στις 9 Δεκεμβρίου 1928 πάνω στα θεμέλια του παλαιότερου Ναού, που κάηκε ολοσχερώς τον Ιούνιο του 1898 και εγκαινιάστηκε υπό του τότε Μητροπολίτου Δημητριάδος Γερμανού, στις 2 Δεκεμβρίου 1934. Είναι δε έργο του σπουδαίου Αρχιτέκτονος Αριστοτέλους Ζάχου, σε σχέδια του οποίου κτίσθηκαν και οι δύο γειτνιάζοντες Ναοί, της Μεταμορφώσεως και των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, στην παραλία της πόλης. Το μοναδικής τέχνης μαρμάρινο Κωδωνοστάσιό του, ρυθμού μπαρόκ, κτίσθηκε μεταξύ των ετών 1886 - 1890 από Ιταλούς τεχνίτες, με σχέδια του Ιταλού μηχανικού Εβαρίστο Ντε Κίρικο, πατέρα του γνωστού μεγάλου Ιταλού ζωγράφου Τζώρτζιο Ντε Κίρικο. Υπέστη σοβαρότατες φθορές από τους σεισμούς, που έπληξαν την επαρχία μας το 1980 και αναστηλώθηκε, ως διατηρητέο μνημείο, με τα ίδια μάρμαρα, το 1999.

Κατά την διάρκεια της γερμανο - ιταλικής Κατοχής, ο προστάτης και Πολιούχος μας Άγιος Νικόλαος κατέστη και πάλιν «ορφανών προστάτης τε και φρουρός, πεινόντων τροφέας, πενωμένων τε πλουτιστής», και ο Ναός του έγινε το καταφύγιο του κατατρεγμένου και πολύπαθου λαού μας. Στον υπόγειο χώρο του λειτούργησαν τα λαϊκά συσσίτια της Τοπικής Εκκλησίας, υπό την πεπνημένη και σοφή καθοδήγηση του αλησμόνητου Ιεράρχου του Πολέμου και της Κατοχής, Μητροπολίτου Ιωακείμ, χάρη στα οποία σώθηκαν χιλιάδες βολιώτες από την πείνα και τον θάνατο. Εκείνα τα συσσίτια, που λειτούργησαν και στα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, έγιναν το ιστορικό πρότυπο και ιερό υπόδειγμα, ώστε, με την εμπνευσμένη καθοδήγηση του Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ιγνατίου, να δημιουργήσουμε, το 1999, το Κέντρο Σίτισης, με την επωνυμία «ΔΟΣ ΗΜΙΝ ΣΗΜΕΡΟΝ», το οποίο λειτουργεί, έκτοτε, ανελλιπώς, επί 24 ολόκληρα χρόνια, 365 ημέρες τον χρόνο, χωρίς διακοπή, στηρίζοντας, αδιακρίτως, τους εμπερίστατους συμπολίτες μας και μάλιστα, κατά τους δυσχειμέρους χρόνους της μεγάλης οικονομικής και υγειονομικής κρίσης.

Ο Ιερός Μητροπολιτικός μας Ναός, όμως, υπήρξε και είναι το εφελτήριο πολλών και σημαντικών δράσεων της τοπική μας Εκκλησίας τόσο στον εκπαιδευτικό – πολιτιστικό, όσο και στον φιλανθρωπικό – κοινωνικό τομέα. Εδώ, στο ιστορικό υπόγειό του, το 1947, ο αείμνηστος Πρωτοψάλτης Μανώλης Χατζημάρκος ίδρυσε την πρώτη στον Ελλαδικό χώρο Σχολή Βυζαντινής Μουσικής, η οποία λειτουργεί μέχρι σήμερα αδιαπτώς, προσφέροντας στον τόπο μας και στην υπόλοιπη Ελλάδα σπουδαίους Ιεροψάλτες και Δασκάλους, θεράποντες της Βυζαντικής Ψαλτικής Τέχνης και Παραδόσεως. Από εδώ, κατά τα νεώτερα χρόνια, ξεκινά το εξαίρετο έργο του ο Σ.Σ.Κ. Βόλου «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», που ίδρυσε το 1995 ο αλησμόνητος, τότε Μητροπολίτης Δημητριάδος και μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος.

Πρωτίστως, όμως και κυρίως, ο Μητροπολιτικός Ναός του Βόλου λειτουργεί διαχρονικώς ως υπόδειγμα Λατρευτικής τάξεως και ακριβείας, χάρις στους φιλακόλουθους εφημερίους του, οι οποίοι ως πρώτιστο και ιερότατο έργο της ιερατικής μας ζωής έχουμε την διακονία του ιερού Θυσιαστηρίου. Η καθημερινή, σχεδόν, τέλεση της Θείας Λειτουργίας, η ακριβής τέλεση των ιερών Ακολουθιών, η συχνότατη τέλεση ιερών Αγρυπνιών, η εορταστική ανάδειξη της μνήμης των νεοφανών Αγίων μας, η ακατάπαυστη διακονία του ιερού Μυστηρίου της Εξομολογήσεως, αλλά και η, επί καθημερινής βάσεως, διακονία του Θείου Λόγου, με την συγκρότηση εσπερινών κηρυγμάτων, κύκλων συμμελέτης Αγίας Γραφής, της Σχολής Γονέων, της συνάξεως φοιτητών και νέων εργαζομένων και των κατηχητικών μας σχολείων, αποτελούν την αρχή και το τέλος κάθε ενοριακής δραστηριότητας, καθώς γνωρίζουμε καλώς ότι κανένα εκκλησιαστικό έργο δεν έχει αξία και καρποφορία, εάν δεν είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την Αγία Τράπεζα και απόρροια της πνευματικής εν Χριστώ ζωής.

Όμως, ο Ναός μας, Παναγιώτατε, διέρχεται, επ' εσχάτων, μεγάλη δοκιμασία, καθώς τα αποτυπώματα της φθοράς που ο χρόνος αφήνει πάνω του είναι εμφανή και καλούν όλους τους παράγοντες του τόπου, εκκλησιαστικούς, πολιτικούς, δημοτικούς, επιστημονικούς και κοινωνικούς, να κινητοποιηθούμε, προκειμένου και τα δρομολογημένα έργα να επισπευσθούν και υλοποιηθούν και τα μεγαλύτερα που

απαιτούνται, κυρίως στον υπόγειο χώρο, να δρομολογηθούν, ώστε το σύμβολο αυτό της πόλης μας, το σπίτι του Αγίου Νικολάου, να διασωθεί και να επανέλθει εις το πρώτιστον κάλλος. Ευχηθείτε, Παναγιώτατε, διά την ευαισθητοποίηση και ενεργοποίηση όλων, ώστε το όνειρο, σύντομα, να γίνει πραγματικότητα.

Κατακλείοντας τον ταπεινό λόγο μας, επιθυμούμε να εκφράσουμε την ολόθυμη ευγνωμοσύνη μας για την διακριτική, όσο και καθοριστική συμβολή Σας, στην απόκτηση του τεμαχίου του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Νικολάου, προ εικοσαετίας, από το Ρίμινι της Ιταλίας. Γνωρίζουμε καλώς ότι, με την δική Σας ευχή και προτροπή ο Μακαριστός, τότε Μητροπολίτης Ιταλίας κυρός Γεννάδιος, ενήργησε τα δέοντα προς την Ρωμαιοκαθολική Επισκοπή του Ρίμινι, προκειμένου ένα όνειρο πολλών δεκαετιών να γίνει πραγματικότητα και έκτοτε το ιερό αυτό Λείψανο να γίνει το τημαλφέστατο κειμήλιο, ο πολύτιμος θησαυρός μας, το σημείο πνευματικής αναφοράς του ευσεβούς λαού μας.

Δι' όλα τα παραπάνω, επιτρέψατέ μας, Παναγιώτατε, να προσφέρουμε στην αγάπη Σας, το αργυρούν αυτό ιερό Ευαγγέλιο, ώστε, με την ευχή και άδειά Σας να τοποθετηθεί στην Αγία Τράπεζα του Ιερού Παρεκκλησίου Μεταμορφώσεως του Σωτήρος της ιδιαίτερας Σας πατρίδος, της νήσου Ίμβρου, εις ανάμνησιν της ενταύθα ιστορικής και ευλογητής επισκέψεώς Σας. Δεχθείτε δε και τις ειλικρινείς υικές ευχές όλων μας διά την κατ' άμφω υγείαν Σας, ώστε να συνεχίζετε επί μακρόν να πηδαλιουχείτε, εν ασφαλεία, το σκάφος της Εκκλησίας μας, προς δόξαν Θεού και σωτηρίαν του λαού Του. Αμήν!